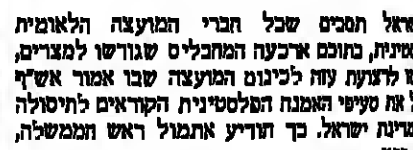

יום ו', 15.7.1994, ו' באב תשור"ד ■ שנה 51, גליץ 15526 ■ 3.60 ש"ח

מארח
אג מ'סב לזמרי
סדי ארץ ישראל
לחמנות
08-722308, 723821

מתבטא המדיני ואהרון קליין

השיבה הביתה

מקבלת פתח ודורשם של ארבעה המהלים, בראשם
הוא שומר בראש חשבון במפעלות, תביע
ל"ד חסדו אלהי המלכות, לזכור את האמסו
הוא כי בתוכו של שם שוראם גם חסד המרצפה
ותולדות המלכות, ואיך אלהי כמלכ את האמסו,
הוא תולדות המלכות שחזרם של שירי וגורו של
לוקים את התורכותיו מלי כל שר לאסור
הוא שם של ישראל על כניסת אנשים ממזימים שחסו
הוא שם של וירחיו, על גבי אורא ראש המלכות, כי
שם אשף יאמר, ורעאסו, חילי כלכנס את המרצפה
הוא שם של המלכות, על כלמסות התורכותיו ושל
הוא שם של המלכות, תחיד ישראל את כניסתם של
הוא שם של המלכות, חלוק בודאי ונתן אשפורת הירא
אורא אורא.

[illegible]

בג"ץ הוציא צו ביניים נגד צידוק יעוד לממשלה

יחודה צור
 היה המשפט העליון הוציא אתמול צו על תנאי נגד הצטרפות סייע
 ללשכת, ואף, ער, שהענינה תחנן בבית המשפט העליון ביום
 את.
 אתמול בבוקר הגישו ארנון ברוך ומנצ'ל צומת, וררן שמואל,
 לדת המשפט העליון נגד צירופה של יעוד לממשלת העתיד
 המשפט העליון
 המשפט העליון

11:10
יהיו נסיונות
לקבוע עובדות
תחל לדי חוזה, על
העברת הקטבינות
למסטינים. ראיון

3
לא מעם ראשונה
פרס אמר כי ממשלות
ישראל כבר הכירו
בעבר בדיכוינות
התנועה הזו

התחזית

בדור עד מעטן חלקית.
ירושלים: 18 עד 27, גולן: 17 עד 27, דרי הנגל: 17 עד 27, יוספה: 22 עד 30, דרגיה א': 22 עד 32, עפולת: 19 עד 32, תל אביב: 22 עד 30, נתניה: 20 עד 32, עין גור: 26 עד 38, באר שבע: 20 עד 31, אילת: 24 עד 39, סדום: 28 עד 39.

**המשפחות התבצרו על גג משרדי עמידר לאחר שמוזמנים בלתי חוקיים □
בהתערבות יו"ר צעירי מרצ וח"כ רן כהן ובני טמקין הובטחו להן פתחונית דיוור**

[illegible]

**ביקורת על אופן
גביית חובות
מאושפדים לבתי
חולים מאמשלתיים**

□ בנאלא עמימם

בדוריה לביקורת
של הכנסת נמנחה ביקורת
חריפה על האופן בו ביטל ספר
החיסול בנביית תרבות ישראל
של 30^ה מיליון שקלים שטמ
משולשים לכתי
ממשלתיים. ר"ח
מכבת
הסריגה בנאמן וז מנול, כי שני
דורכי בנאמן חזרו לצדו
האחר, ללא כל שכל וחלילה
מפני כי שם סבת הצעת.

□ ינמ

ש"ר הבריות, אפרים סנה,
אמר כי כעקבות חור"ח גובש
נוהל חדש, בו גבש חל"ד סומגי
לשכרות ודרכי רין ושמירה על
מדינות מאגרי המדינה שבהם
כלולים פרטים רפואיים חשובים.

הם הראשונה שמשרד החינוך ממירר מולטימדיה כה גלויה ונותן
חילום הקצוניים לרועי עין של המשרד, אמר אתמול
גלוס (מפרט): שיא נגד החברה המנת דכ וראשונה לרועי
בכשרת מנהלים כעתידי. שר החינוך, אמנון רובינשטיין, הליכ על
אמר שהוא תמה ומביע צער על חסגנון שחבר חכנסת יחלום בחר

13.7.94 **על החשד** 20

המתחברים על גג משרדי עמידר בחולון עם בלון זו
(צילום: אלון רוז/ ישיגאל סאן)

לפגוע בעצמן, אם לא יזכו לדיור הולם. כח משטרה
מתחנת תולדות ובראשו מסקר התענה, סג"צ יצחק כהן
הניח למסות או לא להחזיר כעשתה.

בשעות היום הדואו מן הבנין נעזר עזרים, נעקטת והתמרמרת על הגט, ונחמדת שימכא ארחה על גג הבית נעלו הסמחא "מפואר - לא קו אלהם הם אנוה" ולא רוצים לנעוה לא רוצים סמיו, רוצים קרת

למחרת ירד כיום השגתיים. כשהלך היום סתה אוד
המתכבדים את ברו כלן והו שנסע עימו, אך לא גרס
זול לאיש. ממקד חתנת חולון, סני' יצחק כהן, שהרגיש
את הריחות. סיבה את הולדותיה מהגן לאור שחובשה

[illegible]

**רוכב אופנוע
נהרג במל"אביב**

[illegible]

**ח"כ יהלום תקי שיחף דראמטזה
"הקציני" ביום עיון של השד החינן**

המשפחה נדדה ממזרח אירופה למערבה, שם חיו עד שנת 1938, אז נאלצו להימלט מפני הנאצים. הם הגיעו לארצות הברית, שם חיו עד שנת 1948, אז חזרו לישראל. הם חיו בארצות הברית עד שנת 1948, אז חזרו לישראל.

**רמון: שכר חברי הוועדה
המרכזת יקוצץ בלמעלה מ-30%**

שׁוֹ הַחוּץ קָדָא לֹא לְהַשְׁקִיעַ בַּיִשׁוּבִים בְּמַת־הַגּוֹלָן וּלְחַזֵּק אֶת הַיִּישׁוּבִים בְּבִקְעַת הַיַּרְדֵּן □ רַבִּין סִירְבַּ לְהַתִּייחָס לַדְּבָרִים, וְאָמַר כִּי אֵין לַחֲלוֹת תַּקּוּוֹת גְּדוּלוֹת בְּבִיקּוֹר כְּרִיסְטוֹפֶר בְּאִיזוֹר שֶׁכֵּן עֲמֻדוֹת יְרוּשָׁלַיִם וּדְמַשֵּׁק וְחֻקּוֹת מְדֵי

רמון מסר, כי תבעיה האקדמית ועומדת במני הבחנה הראשה של המסורות היא גידען של חצי יליארי של ע"ה אסנים העובדים ודוגה על שית ועד העובדים, הורש המוכלל בהרות לגבי עתני מאות מוסעים.

רמון שב והוצהר, כי יעמו על תוכנית, אשר את קווה העיקיים

☐ עודד אור (ווישינגטון)

[illegible]

(ע"מ). חבר מועצת הדין

ר החקירות. בן הדרו השופטים לתב
חות מהחקירה במלואן.
השופטים סייגו את החלטתם לגבי
יעה וכאית, אם תמצא שיש בכך מעט
קת וברי הפתיחה.

יְהוּדָה צֶמַח

[illegible]

2. על החשמה 15.7.94

פִּינְיוֹנִים דִּמְאֻגִּים זֻלִּים

בשעה 16:00
המשפחה וקבריה

מה עז אילו שמענים מכר סביבות שונות.
רדת הממשלה, תחלואה ודברים האנפודיצה והמקאלציה,
הצעה ודוק.

15.

מורפס ביחדמוס
7.94 ל החיבור

טרוריסמים למען השלום

א רכעה מרדיוסטים והתנגבו באמצע השבוע לשבח המימשל הצעיר, וביניהן ישראל געשה שעות אחרות. כלי התקשורת סלאו כתובותיהם של נגדני הדגה במעלות, ולדגה היה גרפה שוודים לעירן מעולות התגמול. לעצור אותם, ורשו הפתראניים, איזו הצפה, איד, זה קרה, ועוד ועוד.

מקובל לסעון שצריך לכבד את המספחות השכולות ואת אלה שעברו על כשרם אח המגיעות שהתירה בהם צלוקת, אבל גם לכבד ים גבול. הרי ההתנגדות שלהם להתנגבות של מי שמקשרים לאותה פעולה נחשבת, היא לא בגלל הפעולה, אלא בחלק מההתנגדות שלהם ככללותו. התנגבות האריבעה היתה רק חידוש להשפעת אוהן סיסמאות שזוקקות, על זה שעשינו שלום עם מרצחים.

הבעיה היא שהממשלה, מתוך רצון להחשב ביגשות הנבגעים, הותירה את עצמה חשופה לביקורת, בעצם היות ההסכם אבסורדי לחלוטין. הרי רוב הוודים עם ערפאת, ולמני ערפאת, ובתוכם אנשים כמו דג'ם, ברנזלי, ברהנר, ועוד, הם טרוריסטים לשעבר. גם על ידיהם יש דם. אבל היום הם הפורסמים שלנו, ואם יש מיכיל למימוש היסוד, הוא טמון בעובדה שמי שצריך לממש אותו בשטות, הם אלה שעל ידיהם יש דם. הנוסחה משושה: רק לאלה שיש דם על ידיהם יש מכות לממש את ההסכם. הפורסמים ה"רצויים", אלה שאין מעם לא שפם דם, הם "יבלי" לחתום בקושי בשם עצמם.

וז מציאות, אלה נעמה, אבל צריך להודות בה. זה אותו האיגון שלפני רכין, שחק ואחרים, המוודים עם מלחמות, יבלי"ם להביל תהליך שלום, אבל למרס, שריר הבייליו, הרבה יותר קשה. או נכון שיש בייליו, מצד אחד, ונביל שעת, מצד שני, אבל עם כל הכבוד, הם לא מצויירים באותה הילה להצגת, שרק קיומה מאפשר את השני ברע הקהל.

במצאות כזאת, בימיו הבאב של השפחות השכחות הם אולי לגיטימיים, אבל צריך להפריד בין הבאב והאחיות לבין הניצול הפוליטי והצני של כל הודמנות לחינם האווירה נגד ההסכם.

כך שלמי ההסכם, לא היה מקום לבניסוחם של האריבעה לשבח השלום הצעיר. אבל עדיין להסכים שהם היו באן, כמי שמחזקים את המיכה בהסכם, מאשר לכפות על הצד המלטיני את הודם על בניית מרדיוסטים לשעבר. באילו שיש הבדל בינם לבין אחרים, שהישי הציבור שלהם, על תקן מרדיוסטים מרדלמים, היו קטנים יותר משל האריבעה שהתנגבו וסולקו.

במהלך החשוד

מי שכמעט נכנסה לישראל ולא כתגנבות, אלא כאורחת רשמה, הוא נגפה דרגייה, השתקת המהולל, שעברה שעות נוספות במסגרת שגרתו לצינות ולישראל. אם יש משהו מעצבן בכל ההסדר מטביע לגברת הזאת, הוא הפון בעובדה שהיכוח על ביקורת הפך לזיווח בין מה שקריו שמאל, לבין מה שקריו ימין. באילו של כל תוסף על ביקורת חייב לתמוך גם בה, וכל מי שלא רוצה לראות אותה כאן כאורחת רשמית, הוא ריאקציונר חשוך.

לא נעים, אבל מצאתי את עצמי דווקא במתנה החשוד. משום מה, הרבה יותר קל לי לתמוך בשופם של אלה שנתפשים למרדיוסטים עם דם על ידיהם, מאשר בביקורת הגברת הזאת. אצלם זה היה במסגרת מאבק קשה, אכזרי, רצוני, שצריך לפתוח בו פירס ורשם. הם היו השחקנים, ומה שמתוך לשחקנים, אסור למי שהופך את עצמו לשופם. היא, על תקן של מלאכית משמיים, של שופטת עלי אדמות, הטיפה לתיסול ישראל הצינונית. היא הצדיקה כל מעשה מרד מלטיני, כאשר דים מהמלטינים כבר גינו את הסוד והכיר ב"שאלה היא מדינה לרוב עם ישראלים בימים שבהם כבר הוקיימו ממשלים בין ישראלים למלטינים.

אם יש משהו חשוך, הוא מצוי דווקא בחוסנה שלה לישראל. אילו היתה מכירה וזרטה, אילו היתה עושה חשבון נפש, היה אפשר, אולי, לישכח ולסלות. אולי, אבל לא כך שמי שמומין אותה כאורחת על חשבון הציבור, הוא לא ברוך איש נגד ומתקדם.

גם הטענה שהיא נחוצה, גדולה נגד כל עזולה, קצת מגוחכת. בשבט הזה, אניברסיטת חיפה תומך לבאן כמה מהלוחמים הנדלים לכוחות המחתרים בארצה, שהם גם אינפלמטוריים המפתחים תיאוריות על השארה שחוללו ידורים בשוודים. הרי הם לחזמי וכויות, לא למנה שלא ילמדו אותנו קצת איך ביצעו הידורים רצח עם בשוודים, וזה זיהה, כמובן, בשם חוסם הבוים, החופש האקדמי והאזרחות הרגילה. וכל מי שיתנגד, יהיה איש חשוך.

מלח הארץ נגד המבוזזה שלה

הם היו כל כך מנוחלים ושכובע, מבקרי המבקרת, שלא בירר איך הם לא הבודנו במאפירה שכתבו על עצמם. באותה נגישה, אפשר לנו שדויד אינו רצוני ושדויד קשה, משום שהיה יכול להגן על עצמו, ושצריך להשעות מייד את שמעון שבם, המסוכן לציבור, על מנת אותו דויד.

כלומר, הדויד לא שווא את נהייד בכל מה שקשור לשלח וסורג, אבל הוא עובדת מותם מפתחים, כשצריך לזרוק את שבם משם נפלא. אלה שמוענים את המענות הללו, הם פר שנים משפטיים או מוליטיקאים עם רקע משפם, שאומרים דבר והיפוכו, בנשימה אחת.

מלכתחילה צריך לומר, לא היה מקום להעביר את זה השורש לסיסול המבקרת. אבל מי שכל כך התחבב צריך לומר, לא היה שורש במחזים מוצנצות. היה בורר להם שהוצגה הליכת לחסל את שחל, ולדומם את מרד. היה בורר להם ששחל הוא שרין בדוני, וסורג, הסיים לשעבר, מלח הארץ, ו"ן מתנגד, והיכוח היה, מבחינתם, בין מלח הארץ לבין ממוחל הארץ. בין לבין, היה ברור שהמבקרת, שכל כך מינקת בשנים האחרונות, תהיה איתם. זה ידועים מה חשיפה. "מכתבו הגדול של הודע המסלתי והישי", אבר מעם מרשן מסמכי דוד, "הוא ההולטות על העמדה לרין של דרעי גם בחסור ההודקה הנוכחי". כסלים אחרות, הושיע המשפטי אשר לודע המסלתי, "ידי באלק, אם לא תעשה מה שאני רוצה שאתה צריך להחליט, אודיע לבישראל שהוא בישלח, וכבר אחסל אותך ציבורית". המרשן הוא לא רק מרשן. הוא ידע את האמת ואת מכל אחד אחר, הוא מכיר את כל התפסים, הוא מפרש אותם, הוא כבר מודיע ליועץ המשפטי לממשלה, מה בדיוק צריך להחליט, ואין לא עם לא.

אין זה מלא שאחור מרשן עומר היום בראש המערכת נגד דויד המבקרת. מלה אחת

הוא לא אמר בשבועה הועבר לסיסולה. מלה אחת הוא לא אמר במהלך הבריקה. עתה, הוא פותח את המה, שהוצגה לא מוצנצות חו בעיניה. החבורה הזאת של משפמים צוקנים, היא אחת החופשות המסוכנות ביותר לשלמות הודק, למדת שכשמו היא מרבית. מרשנות כל כך מובייקטיבית, כל כך חסרת יושר אינפלסטואלי בפי שמוענים אצלנו, היא הסכנה האמיתית.

הישיעה, אם בכלל, חבא דווקא מהאקדמיה. אם בחבתי כאן פעם שהאקדמיה המשפמית שותפת פעולה עם המגמות המופלגות של הבורה הצדקנים, לאחדנה נשמעים שם בדרים אחרים, שנתנים פתח לתקופה. שרק יפיקו להפתתת שם מאחורי חומות, וישמיעו לציבור מה שמשימעים במרדמים מנוגים.

ממציאי הרשע

ומבאן למשען שבם, נבביל משרד ראש הממשלה, שאלה שדוחים על הפה את מסקנות דרדח, מאמינים את החלק היחיד שמתאים לאריאטיסטים שלהם. שבם, כפי שאמר ולא התיר, ולא היה לו מה להסתר, פנה למרד, לאחר שדרעי החליט שלא להשתמש יותר בזכות השופים, בבקשה לחללין את צוות הקהידה.

שבם לא לחץ, לא במה לא רעתו, לא שיבש הליכי הקהידה, ולא דרש רכין בשם ראש הממשלה. ככר הכל, ביקש מה שכל אדם עם שכל ישר חשב שצריך לעשות. והי לא היתה בור הקהידה דרעי, ובגורא גם לא תהיה. זו לא היתה הקהידה רגילה. זו היתה מערכת אחרת, שבמקום כל מה שנתגלה כמפתח - היה ידוע מתחילתה. היה באן צוות הקהידה שסיים מראש את המסדה, והשם מותח לארמה. משום מה, בדיס שוכים, לא רק שבם, עדיין נבגורים שהקידה הזאת היה משרש שמרתי לא מוכ, בדרים עדינים בנושא, אבל באותו ביו, נאמר גם עלידי מרופ אמנו דובינשטיין ואחרים.

אם נשח לשבש הליכי הקהידה - איך זה שהמפכ"ל לא התלונן? שמעון שבם (צילום: אילן אומנידריה/ישראל מאן)

עכשיו צריך לשאול: אם שמעון שבם ניסה להיחל לשבש הליכי הקהידה, או משהו דומה, איך זה שהמפכ"ל מרד, שאותו החקירה השתה, לא גיבש איך מעם למסען שהיה עליו לתב מצד שבם? איך זה ששרדו לא הורה מייד על הקהידה נגד שבם, שנתפס לשבש הליכי הקהידה?

ואי טענתו היתה שזוא מוסר משום ששחל גיבס ללוחץ עליי, לא הצלחת. לשבש ששמוסם נסור הוא לא, אם הוא אמר למבקרת שאכן, הוא ריכר עם סורג, הוא גם ידוע שלא היתה כאן שום כוונת דוד, שום לחץ ושום גיטיון לשבש הקהידה אחרת, לא היה אמור למבקרת מרצנו ומיומנות, שהוא ריכר עם מרד על העניין. הרי גם לאחר השתה, וחבל שבו, לא החליף צוות הקהידה, ושם "שיבש הליכי הקהידה" לא התרחש. ואם כן, בנו שלשודר יש שני צדדים, גם לשיבש יש שני צדדים שבם, אם בכלל, היה על תקן של שתרלן. לא יותר. אבל מי שהיה אמור לבצע את השיבש, הוא סורג עצמו. אלא שסורג, כמי שכבר את הודק ומתקד עליי, לא חשב אפילו לרנע שהשתה עם שבם היתה בכוחות שידול לדיד עזירה.

או אולי כישות יסדי לט, מכל אלה ששקצים להגן על מרד ולהשיע את שבם, איך זה ששרדו איך מעם לא להתלונן על שבם אלא על שחל בלברו הרי שישטום, הם הם יסילים גם להודיע את סורג וגם להעליל על שבם, אחרי שחל היה להם עם שחל. אם הם צודקים, סורג שרין, אבל הם הרי מוענים ששרדו רכר אמת.

וז רק אדמו שהם עושים מרד"ח ומכל מה שמסביר, מה שהם דוברים, ברצונם הודח סמיני, משום שיש שם "הזרחה" של שבם על שיהיה שהשקיה בינו לבין סורג. אחרת, הדויד ראי לאשש, משום שהוא מבקד את שחל, ומרשיע את מרד.

דובים אנשים לא רוצים לגלות את האמת. הם רוצים לגלות את הרשע. מליחות, הם לא רוצים לגלות אותה, הם מאמינים שהיא קיימת. כמחזים שהיא קיימת. להם ברור שצריך לא האמת והשבת כאן, חשבו להודיע שהאמת היא בממלכת רשע, אפסית ברשת ששמה של חודרי עולם והודק שודרד לפוליטיקה והם מאמינים בהלחנה כמו מקשאותי בשעה. ואם לא נמצאו שיהיה, ימציאו אותה. תמכבו עליהם.

ולער פדבה

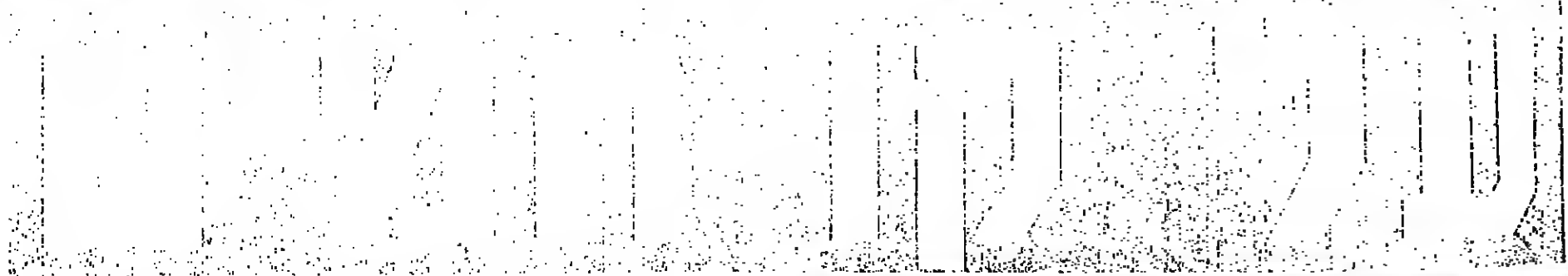
ה מקם הכי חופשי בעולם הוא חוף הים. בעיקר, בשעות הלילה המאוחרות, כשלא צריך להתמלש באגלי זעה חמה, אריסקים צבעוניים וקיימים דובקים לסינות, ואפשר להשתרע על כפאות המלפסוק ולגנום מול הושיכה הרחשית. בתחילת השבוע, הציג את חוף מרשונב כוודקרים ענקיים, לבבור תחרות "מלך הזמר" והאולנת שהועברה בשידור ישיר בערוץ 2. נמקע עשרת אלפים לדים בני חמש עשרה, התרכבו מול הבמה והתאוננו מהאודע המלודיוזי הזה.

הנצה מיכל ווארין מומינה לבמה, כזה אחר זה, אריבע צעדים חמונים ומציקה להם בחירות קשות במינה, מהגן שמקובל בשלב הגמר של תחרות מלכת המינה יתר בזכות השופים, בבקשה לחללין את צוות הקהידה.

הופי ככה מספר אותה, מספר שחיים, מספר שלוש. מאיה אבה"א "אני מלאה", מה רעתי? על ידפי מין לפני גנישואלי? לא כשר, קריאות כוז מצד הקהל. "זמי אבה"א, שואלת ווארין. "אני רין בן 24 מנהגיה", משיב רין. "זמו מקומה של האשה לפני הגנישואין",

דוא ודא ודא, זוגות בחוף מרשונב (צילום: סען לנד)

המוני מתאוררים מנווטים את דרכם לאורך השטילות. המפלט היחיד הוא החוף. שם, במרחק עשורים מוסימטר מהגלים המתלפפים, המקום הכי דיסקרטי והכי חשוף בעולם. זוגות אוהבים מסרבים לוותר על התפאורה הטבעית, גם בעידן הוויראלי והווירציונלי. ריאליטי. להישאר על החוף - ולהרגיש על ספינת האהבה של ליל קין בחוף חל אביב

בוה, עולים לכמה כוז אתר, זה, למקם מבטני גולשים צמודים ומגולים, ווארין מתפעלת: "זה ימים נכבדים, אחרי כמה תרגילי גיפת שרירים, יודיים הנערים החבטם בצערי תחרות קלילים, והודי מכריזי פרסומות בבקשה, למובת הוביינים. כומו שהצופים בבית הולכים לשידוחים או למסכה, מפות נבחרות ריקניות בילטוסות בדיאליות מנופחות כול קהל מהפוסם.

ה"ניימס סקוור" המקומי

הדרך אל ההתרשמות הלילית עוכרת במסלול אינבי. מבתי הקולנוע המגורים "מוגרי" ו"ספורי", שהפכו מוקד לחירת נרצמים, והקיימו משרכה, הם בית נבול שיונים שולח כמס מתגון לעבר סיפום נכסון, מספר שסחת חודשים ותחנך אותם ליבסו בניגונות. זוגות מכתות לקלינים שינצל את גוסן ורעודו להן למסן את מנת הסס. מרסורים מסוכנים מאיימים זה על זה ליד כתי מלון קטנים עם שטוח גדולים, ותיירים אנגלים מסתכלים בארישות על התגוררם מהרדפסת של "אנגלים מאן מאב".

בריון מעל לייטימם סקור" המקומי נבול ההילה, מתגנבים מעל רירות מטאר, אולי הכי מפואר בחל' אכיה, וכו רירות וסלקס משוכללות ופנסאחיות המסלם היחיד הוא הודק, שם, במרחק עשרים סנטימטרים מגולים המתלפפים, נבצא המקום הכי רייטימי והכי חשוף בעולם. זוגות אוהבים מסרבים לוותר על התפאורה הטבעית הזאת, גם בעידן הוויראלי והווירציונלי.

המקום במרכז הבא

הרשת עושה לחוש, הרשע על הדף

על קו המים

הבשר מהמסד הקדים

והוויכוח האליטי. להישאר על התוף - ולהרסיש במצינת תשיק הלילי כ"ספנת האהבה". מתקשים צמנה תיילת קרצת מימי בשפע אורות, צבעים ומלצות. ימבה בעיר טעיה "מיסב מצרי הקיכוד". לידה מוכר ורוב מוכר עגלים קסמים של כסו "כלון". צייר רובי מוכר עגלים קסמים של קלס, רוכני בנות, צעצועים, מסיקים סאונד, רחוקות. אנשים מכל העולם עובדים מרדס לצפון, ומצפון לדרום, מסתובלים על הרובים, ובעיקר זה על זה. מכלול האולטרהסטי, על ק המים, נשמעים רעמי התופים של המופע בחוף בנדרסוב, וזיכרת הנופע עיה של פרשים ופרסיות לביון האור. הצפיפות על התוף הולכת וגדלה עד לאתר ווארדרדי. כ"שפת התשי"ט שמתאחד ההתרחשות, 130 מטר צמנית לכמה המוארת, וזו עשר באמצע החוף והתופים.

כעבור כמה דקות, מופיעים לתשלוש המסעדות "לונדון", המשתרעת מעל תוף נדרון. תופים מופצצת בתי הקפה, השפירות והיו האובל של הקונצרט, קונטרולרס המון התמזני שיושב על השילת במז כלב ים וקו מדרשו, ומלחם שמו. העריון הקסטייליט של שמו, לאו של חל, תיחקל ב"בלורין". סלון סביל הסנים, עשרות שולחנות בכל מסעדה, המוני מלצרים ומלצריות וקופת שערות בן סטו.

זוגות מאושרים יושבים בצפיפות במרחק כסוח ממים ונוטים מסירות ומקפצות במאות כוכ. ומרת עששית במעלה של השריעה את מלאת הלטים במרחק אינפוסות של שיר ארץ ישראלי. איה מגלה נענועים עוים לעיר הכבושה, "סאם ארשית" חורגו אליך שנית, היא מתעמתת במלוא העוצמה.

מול הים, עם הראש לשם

אומנען עייה פוסט בצעדים גדולים על החול הכביני, מתחיש על כיסא מברזת המישה מ"מרים מרים ומיה את קסרתו המשוחררת על הכיסא שלה. היא מביט אל הים, עם הראש לשם. מנות הלחם, הגלים זזים לבין חוף, חורים. דרעתי, אין רבר יתר מרניש עששית וזוגות עצבניים יושבים על החוף ומנסים לשונו משרי ישראלי. היא ואה ויהי. אתר הנונות, הוא הכיסא סרונה היא בשבים בחול לים, מנסים להבין איה זה קרה. במרחק כמה מסרים, כלב עצבני חוזר בחול במחלבות וצער במכוננים קצרים שטילי את ההגזנה הטיה. היא מתלחש עם חברתו, מתקרב אל סווחיתו, נוטל כיסא מלובלך ונושא אותו אליה, החל בכי נשור בדר.

כמה דמי מרתון עובדים בין העיניים לבין הים, ומשלימים הקפה המישה סביב העולם החוף תמיד מובד ל יקום אנושי. מטסי בוכים מתהבכים בשמים מיני לשמאל. עוד טעם קתון מניית חרת שמאלה לביון היבשה, יתונו בוראי כשהה התפועה בן גוריון, הכאנו שלום עליכם, נלגלים, מתאית כסרים חרש שססם. רגע לפני התרחשות הגדולה, כמה זוגות נעים על החוף, מביטים אל רכס בחול הסובעי לעבר ק המים הבסקי, הצעיר שלקת את הכיסא ממעמד עבשיו על הגלים וקרא לחברתו. דא נבלע ראשו, היא קנת הסתא ואז מיעל לה לשווע עד הקפה הצמני של שובר הגלים. היא מבינה שזה רעיון טיפש, ובעיקר טיפשי. רץ מבור מתקדם דרומה, ותחלה פרסית תבראת כדיתיו, רצה בעקבותיו באמצע הלילה. מותו מוראליטס למי. בוי להליט המהות, בחר צער נעמר סול היס ומרעז לגלים. ממש כך. אלי זהו סקס מאני, אלי זו סבילה, אלי זהו נולד מחרש. הרבה המופע משונות ומשובחות על החוף באחר עשרה לילית הנער המצורע שוקע לאיש במים, ויצא טום בצער יוסקו מנצרים. בתשובות בתי הקפה המפגדרים בביון השילת, אמי שר באנגלית עבה "הלילה". המסרית מתקפצות שוב ושוב. הכלב העצבני ממשיך לחפור ליד זוג האהבים. מידת ריגים ססה לאורך החוף עם מנס סאור. כמה דמים ימצאו את מותם הלילה.

רק הגורמים נקרה

בתור הלוע בוגרשוב. המופע הגדול של וארץ והרדי מסתים, והורקרים עריו מאירים את השטח נערים מופשים את מבנים הינים במהירות, ובכנסים לים בתחומים הנערות ושואות על החוף. מישור אורז אומץ, מוריד גם את תחתונים במהירות ומפג לים.

כשהוא מתרחק המישים מבר מחוף, הוא אחז את המלך במבדו ובצמנו. תביר מרחיק אל קצה האוסק והחששים את ילביהם. כמה נערים ונערות עריו מליבדוב, האם להפסדו להמסער על משבת הסקלרופוס המימה. אמת אז חובה.

בתור לעיר הגדולה כמה צעירים מבנים לעבור את בביש הטיילת הסואן והגנים במית הדברים כמנאל וינה הנרא אינם מתנבכים לעצור לפני מעברי החיפית את הערים וזרק קללה לעבר מכונני מאייריחית איה ותגל העצבני של המאיריחית, קצת יתר נרל ממוגע ומסתובן, שר את המכנית בדריקת כלבים, ויחד מברכב כי לתועד עניין. העצבני אותו את הנער במשרותו ומתבונן אחרת.

בזימור מילא, נים מוכהב של משמר הגבול נעצר ליד הצעיר העצבני ומצא על תגל חלוד למבוכה. תחקירי מסרית לא פאועים ודקירות, מלבד גורמת רקיע שנקר. "המגניח" הוא קרע ל אה השרית, לקח לי את המגן דורי. המאיריחית הגדולה התלכזה ממון לכיוון ים, ותער בוכה.

דון קישוט של האינטגרציה

הצפון, אבל מאחר שבת הספר נפתח באופן לא מבוקר לילי הדרום, ננסעים ילדי הצפון מלהרשם אלי.

הדרום מסבד את הצפון
איכילוב טוענה, שאחת הסיבות המרכזיות שמנעולים בצפון הכביש לקבל את ילדי הדרום היא, שעל כל תלמיד מדרום יקבלו תופעת של שעותיים שבועיות. זה אומר תעביד של 2.5 מיליון שקל לצפון, שיכלו היה להיות מושקע לטובת הדרום - כסיוע לרוחם או כסיוע ליצירת תשתית לאוטנטית. אמתות, "כל המכירה והאמת לא אמתות", אסרת איכילוב, "למעשה, 83 אחוז רצו להישאר בדרום, ונשארו הרבה מות. השינוי היה צריך להיות אחר לגמרי. יש אפשרות לפתח בתי מפר סובים ברום על-ידי השקעה בננו, ואפשר גם ליצור מכת של הסיבות ביניים במרכז העיר.

זכאבן שאני מנהלת דא רמת הגולן שלי. ד"ר אורית איכילוב (צילום: אנדרה ברוממן)

שיפיע אליה לידים מדרום ומצפון. השיטה נשקפה נמה לכך, שהחוקים מדרום יעברו לשפוט ילדיו הצפון יישארו באורם."

היא מדבת בצניות על כך, שסיטול החינוך בתל-אביב ומשרד החינוך קראים למעלה שנעשה "ישי", וטוענת ששתיית האפשרות הזאת מבני 16 בתי ספר מורידים 111 תיכונים ביניים, בבר אינה בדר גופי, העקב על הטבע ייעשה על-ידי סיטול החינוך ולא על-ידי גוף אובייקטיבי, היא טוענת, "אבל המהלך הזה מתחזק מעוול של חשוננים."

בעיות חברתיות

גורם נוסף שמחמת בתל-אביב, אסרת איכילוב, היא צידת "בעות חברתיות" של בתי ספר יחידים, שילדי הדרום אין שום מידי להשתלב בהם, בגלל רישות הבסיה והבנות. איכילוב מספרת, שבשבת הבאה יפעלו שני "בעות" באלה האות, בית ספר שוסק על-ידי עמותה מחמת, בעודו של ד"ר ברוס, בית הספר ידעש את היחידות של עזרת הסות, ויצור ברלות ממנו אתר. הקמת בית הספר הוא מתמדת את סתם של אותם קצונים שייצור על חשונות, והאסרת יראשם ד"ר מדיקס, היא אסרת, "שכול נרשן בדרם."

בעק נוספת היא הקמת בית ספר במרכזו נוסק הדרום, ובהנאמים, שלמרות תיאוריות, שוסק נפתח: התקפת, אבל אין ילד מדרום לא יוכל

דון קישוט של האינטגרציה

לא הייתי נוסע לחיפה למופע הספציפי הזה של רדגרייב, ואני שומע שעוד אהבי תיאטרון חשבו כמוי. התיאטרון והקהל אולי הפסידו מופע מיוחד, אך חוש הצדק ניצח, ובגדול. לנוסה רדגרייב האמנית, שומד מקום של כבוד על במות התיאטרון בארץ. לנוסה רדגרייב הפוליטית, המתנגדת בכל חוקי ליכות קיומה של מדינת ישראל, אין כאן מקום

התיאטרון חסה, צוטס בעיתונות באמרו, שרדגרייב היא שחקנית בחלת דק בבות היתה בוי, היא מונחנת לחיטה. תיאטרון חיפה אינו גוף פוליטי, והסוף קסל, ולדעת, אין פסול בהדמיה של רדגרייב ארצה. רבים אחרים חשבו אחרת.

רדגרייב לא היתה אמורה להופיע בארץ בהקטם של מחזה או אחר. היא היתה אמורה להשתתף בערב ששמו "בטכ בגלות", יחד עם השחקן הגרמני אקארד שאל, והשחקן האוסטרי ראדרי מברג. הערב היה אסור להביא במה הקל טענה מצידותיו של ברכס, ואין כל ספק כי המדינה בתמיכת היא פוליטית. רדגרייב לא ברה סתם בערב קריאה מציחה שייקספיר או צ'כוב, למשל, היא לא מתנה להביע אלינו עם מיטב הקלאפיק האנגלית או האמריקאית. רדגרייב רצתה לבוא לישראל, מרינה אותה השמינה חרשות לבסיס, עם תוכנית שמבירה גלות גולים ואין כל ספק, שרדגרייב אינה טענינה בן של הגלות היהודית בערב זה.

תרגיל פוליטי

הרחוב אולי ניצח הפעם במלחמה הפוליטית, אך אין ספק שהיו ניצחון מצוי, למרות שאני עדיין פועל כי צריך, עד כמה שאפשר, להפריד בין רעיון הפוליטיקה של אמן ליכולתו ובשרותו האמנותיים. במקרה הזה ההפופות המתכננות היו הרבה טעם לחייה תיאטרלית, אני משוכנע שאם יתמול מיל ואכל לראות את רדגרייב בתצגת זו או אותה במיל, אורה הראת סייך לקנות בטיסים אר כאן, בארץ שולט, אותה השמינה חרשות לבסיס, אני רואה שם העדק לתת לה כמה רדגרייב מעולם לא אמרה כי עתה, בעדד הריגום שאלי מתקרב לאוורו, רעויה משתנה, ובואה ארצה אינו ברה כי שיתנה את עמדותיה בקידה היה אסור להיות תרגיל פוליטי, שייצור עניין בתקשורת העולמית.

לא הייתי נוסע לחיפה למופע הספציפי הזה של רדגרייב, ואני שומע שעוד אהבי תיאטרון רבים חשבו כמוי. התיאטרון אולי הפסידו מופע מיוחד, אך חוש הצדק ניצח, ובגדול. לנוסה רדגרייב האמנית, שומד מקום של כבוד מליב, וגם על במות התיאטרון בארץ. לנוסה רדגרייב הפוליטית, המתנגדת בכל חוקי ליכות קיומה של מדינת ישראל, אין כאן מקום.

בת הלחן הצפוני. נעמי רדגרייב

נכון, גם בארץ קיימים אנשים רבים המתנגדים למדיניות הממשלה, בין אם זו הממשלה הנוכחית או הקודמת, אך רדגרייב לא התחקה בהמשכה של השלטון היא השמינה את המדינה והפריחת הציניות, ונישתה בכל דרך אפשרית לשים רגל לארגוני תיאטרון ותוכנות ישראליים בבינונים בהם התחמסה. רדגרייב גם לא ששה לכבד על הסכמי שלום שנחתמו עם המצרים, או עם הפלסטינים.

הנה לפני חודש, התבשרנו כי רדגרייב מניעה ארצה לטופע מיוח, האומנון על-ידי תיאטרון חיפה, ובאותה הסדרות בה פוסה היריעה על נאוק החול לושיפע ועקת מרות מפי אנשים משני קנות המנהג הפוליטי. נוצר רושם, כי קיים קונסנס לאומי נגד השפעתה של רדגרייב בישראל.

אין זה המקום למנות את כל אותם מקרים בהם המכה דרדגרייב בגלוי באשף, ועשתה כל שביכולתה לפגוע בישראל, כמו השפעה על סיטול מלחמה, על הים שר ירידה בין השאר, על מסכת השפיעים של המס העיוני, השאלה המכנית היא, מדוע לפעם הליטת רדגרייב להגיע ארצה. עודד קיסלר, המנהל האמנותי של

מיכאל איזנשטדט

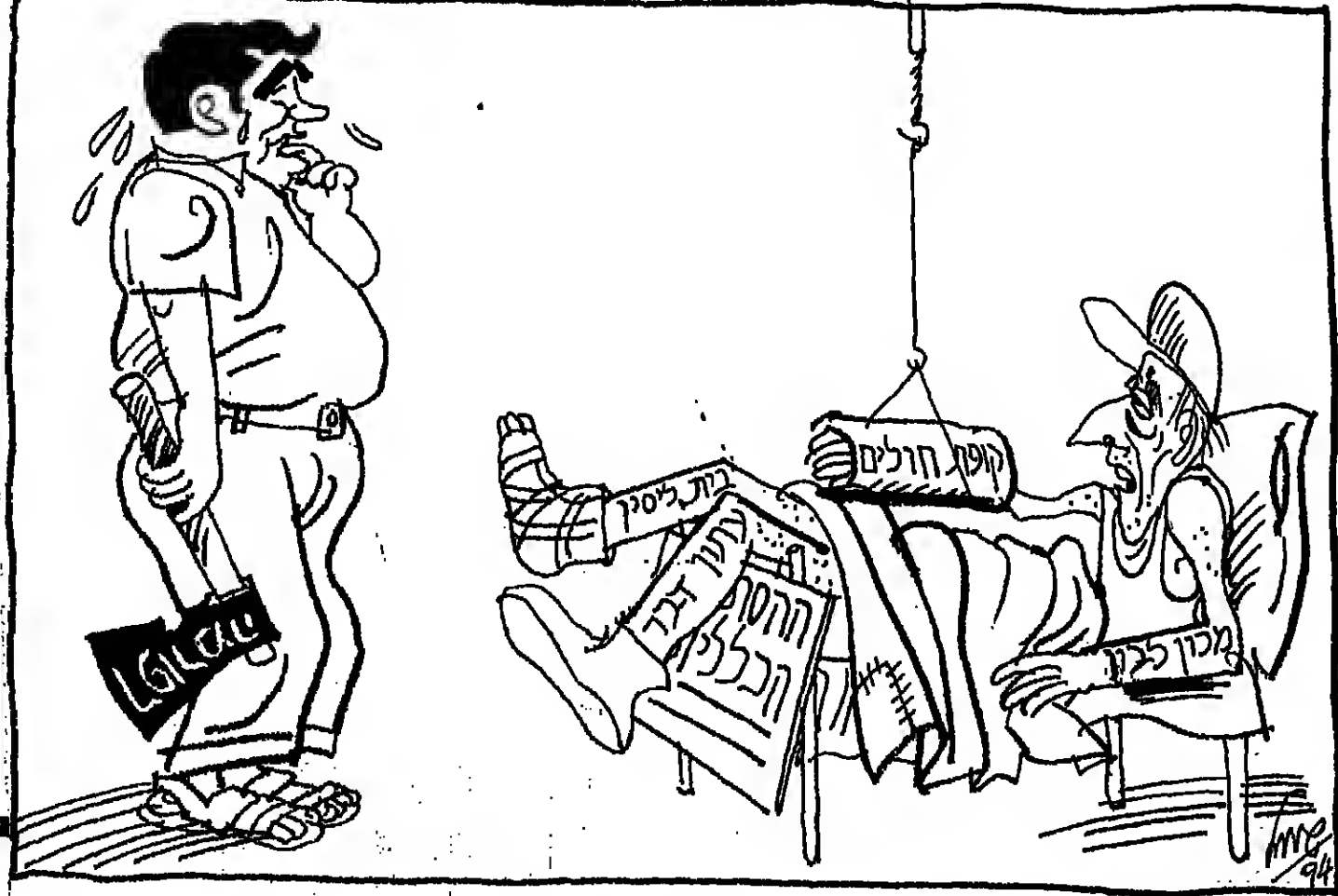
ביתו או מעולם טענה, שיש להפריד בין אגנות התיאוריות הפוליטיות, רעיון הפוליטיות של אמן מסים נן שהם: פעם לא עניינו אותי. האם זה משנה אם מסמה איכילוב את המלס בצורה בנה ואסינה ונול, מתארים איש מות באמצעי ענישה טקסיל, או לאו האם את התי" עם חיליה במדיניות של שייקספיר מאסינה ומקורד - ה"בעיני העלות, או מתנגדות לכך? האם זה ארניו ב "שן המגלס מות של נאוי" על הבמה שותף נעניו: פוליטית של מנהל זה, האם, להחליף אליי מלס: כדלות, משנה אם השחקן המגלס רכ על הבמה יופי? דתי, או לא?

בהתייחסות בין אגנות פוליטיותה אתר אלי אומסיה, היא, אינה יכולה להתקיים, כל מהות תכוכ י"י, בין אם נדה בכך ובין אם לאו, הוא פוליטי. מחזה יתחב בין חלונות להדרים הוא פוליטי: מזה על זה בה הכל משפיעים את תכל, גם זה הוא פוליטי, רשימה איכילוב אין הוא יש גורדן להיות קשר בין רעיונות הפוליטיות והבנות של מלחיו, מסר, סמאי או מבנה ושחקן תיאטרון, לבין ההנאה שלנו מדידתו באמצע הות, והיא ועיר יתודה מירד הגישו בכך בקנה אחד עם המדיניות הכוללת של משרד החינוך. כמו בן, הקטה עמומה כסם "יחי", שער עתה הצטרפו אליה כ-100 איש, ביניהם ראשי בתי ספר לחינוך, ראי מכללת בית ברל, אב. יהושע, פוסם צבי ליסטר, ריי ענבר, ועוד. היא מאסינה שהמאבק הזה לך יננה, ויחזק מעבר לנבולות העיר תל אביב.

אניגורד שהליו הגיב על הדברים בטענה שאיכילוב יצא אנטגוניס כלשהי בעדיית תל אביב, "ער חרזון הנגנים" למרות שזמנה לעשות פנישה, וזה לא הנעתה אליהן ושפרה את כל העשים בעדיית. קהלנו טוען שאיכילוב מנהלת מאבק נגד צייתות חלואיב מעל גבי העליונות, למרות שהקפה ביצועת הוא להיות חלק ממבוכה החובכנית, ולכבר את התחלמות, לאחר שראש העיר מאשר אותה, היא מעולם לא הביאה תוכנית אתר שניתן ליישם אותה, תוא מוען, ולבני מה שנושע ברכס, ו הורים שבעי רצון.

לא רק השמצה פסיבית

ביסם אלה היתה אמורה להגיע ארצה שחקנית התיאטרון והגלית הגדולה ונוסה רדגרייב אין ספק כי רדגרייב היא אמת מאגנית בהסת והקלוע הגרולות ששלה, ואת מישור ראיו בארץ שמנים רבות, אך רדגרייב מעולם לא הגיעה ארצה לביקור פיס או רשמי, למעלה על מופע תיאטרלי. עקב כך, היא ראה ממש שנים רבות, ובכל הורגות אפשרית, להשיג את מידת ישראל ולצאת להנחתם של המחבלים הפלסטינים בעדה הריס והקוב.

[illegible]

צבי לוז: "שקמים" - סיפור רב קולות. מסריית
מועלים, 1994

עוד לא מלגלה חסדו אשר שם בידי ל"ס תשי"ס
 ישור בן ציון, שעלונו מחמתו עזר מחמת שש
 הווינו במרחק הגוים ולא מרחק משפחתו חברה
 וארצותיו בן בתי ורחוקו, שהכינו לי שם רוח'
 והסתגלנו בן בכור, ששתה לילי משפיעות ורע
 ותרמיהו ורחוקותיו, ואנשי וקדוש אשכול
 הדוד, מרחק למסור עביתו ואנשי וקדוש תורש
 וליצאין אהב השוקר עז מחסריו: מכותב דר וחלשים,
 וליצאין אהב רוח ורצה ורצה בן לחלץ אהב צניו ען בן
 מכה, לעלות את אשכול, ורצה מלגלת באישותי
 ומתנהגותיו את הלחץ ורחוקותיו, שהכינו לי שם רוח'
 והסתגלנו בן בכור, ששתה לילי משפיעות ורע
 ותרמיהו ורחוקותיו, ואנשי וקדוש אשכול
 הדוד, מרחק למסור עביתו ואנשי וקדוש תורש
 וליצאין אהב השוקר עז מחסריו: מכותב דר וחלשים,
 וליצאין אהב רוח ורצה ורצה בן לחלץ אהב צניו ען בן
 מכה, לעלות את אשכול, ורצה מלגלת באישותי
 ומתנהגותיו את הלחץ ורחוקותיו, שהכינו לי שם רוח'
 והסתגלנו בן בכור, ששתה לילי משפיעות ורע
 ותרמיהו ורחוקותיו, ואנשי וקדוש אשכול
 הדוד, מרחק למסור עביתו ואנשי וקדוש תורש
 וליצאין אהב השוקר עז מחסריו: מכותב דר וחלשים,
 וליצאין אהב רוח ורצה ורצה בן לחלץ אהב צניו ען בן
 מכה, לעלות את אשכול, ורצה מלגלת באישותי
 ומתנהגותיו את הלחץ ורחוקותיו, שהכינו לי שם רוח'

שבוע גירמאנא שניט שומע אבשלום
הינדעל על הווערד בשוועבא של יידיה עטמס
בן מנחם, אבל אין בוך אין הסבר אוד
משפונע. אבשלום עצמו לא וויל רחוק
במעשעו של חבירו, וכו' שטער בערד ווי
היגדווערד המוקדם, שבו נעצרים שרשו.
אין דאס יכל לחזור אל הסב הערד, מעל
האנא על האב הערד.

[illegible]

צנינו נרדף זה אינו סותר את התשובה, אפסלכות
יצמאו לא היה רועם מתמשב על חורר בתשובה מה עזר
צנינו "גברות המצב", שבו נעצים שישל, רומם,
ששקול על המחב, המצילה לשמור על איוון צין ביו
נעיה ובראילן, בוקע מכריז והסבר על אפסלכות. און
און יכול לחזור אל מפת חוררדי, המכיל לראש על אבא
תחולות, שטר "מקום בארץ". יהדות חילולית, "שהא
ריונית ממשית, און חיקת הברד". וזו מעין תורה
תשובה חילולית, שרור תולדותיו און לבנו.

בעידן מות האידיאולוגיות ופגיייה לעולמו המנימי של
וורס, רומן "אידיאולוגי", תרגל "כתיחה" מסוימת, וזו
הטעם גרייה. חחורה בתשובה היא אכן בעיה בוערת.

אוסטריה מפרים בתנאו (בידוע, נאבוקוב ע
נוכח מפרים גלה וידע גדול בתחום ות. סת
הוא משיג את הכסף לנמיעה שחאמער לו צי
בארצות הרוץ, והוא עומד לברוח מאשתו עם מ

[illegible]

אם איני מוצא, לשלוח מחצית מגיבורי של
המים במקד הסיפורים. עצבות חסית וקדור
הומה בדרום. ואיני עשיתי קים בסיפורי "החור"
עם איוון של חיוניות, מאגר של כחות נסתרים
המשך העמים בסיפורים אלה של נאבוקוט
שדור בראה לעמים, כי הוא צוחק צוחק גלגלי
נאבוקוט! בשמו של אחד הרומאנים שלה.

דורמי רחוקה של אברם

ב"רמיס לספרות" (9.7.94) מידעם מאיד סעי

מילים, ריקודים והומור

ערב לזמרו של חזי למקלי בגלריה בוגרשוב

יחזקאל בן בוזי

מילה בזכותו של מירון

מילה בזכותו של מירון

[illegible]

ד' לזכו בגלריה בוגרשוב ושאורגן ע"י עמותת
נט ב"חותם" מן השבוע הזה ובכתגתו של גלעד סריכה
נושאי המפתחות" שבה וטוענת פרופ' ווהר שביט כי

היום רץ מידון משול בעיני לאדם שמנסה להחזיק בכוח במפתחות, למרות שבעצם איבד את זכות האחזקה בה. הוא מסוּפ לא מבין שהסמכות השתנתה ויש לה ריגוריקה

משהו... הוא קצת שחור על שניו זה שחממתינו
אבל כליהו אהרן המלך... מרתת קצת אודות חזקתו
ספרות ואנן זהו שחור יחידה בן... קטן לה ר"ל אריאל
הירושלמי... מרתה לספרות ולתולדותיו... מירון
שחשבוש לראשון את המלך חת על שמו "המלך
מלכותו"... חת לרוב על קצת מלכותו האופייני
עצמם בן קדראתה להטיטם על דור המצוי האופייני
המיוחד והמיוחדים בן מירון את מאדל לנחש... וה
השאלה שחובי... "דורתי" אסרת שנים לנחש... וה
מנה לנחש... על מעשה הבכור וכו' שישאנו כחם לנח
על מעשה על השמרת הבכור ולכן שם הבכור וכו'

[illegible][illegible]

דוד ודני, עמנואל שרון: יבלולה ומלימיקה

[illegible]

הד"ר - אבותיהם של מנדלסון 1921-1888 /
 אש קרוב ומבין גדולה מאד באוניברסיטת
 אש קרוב 1984 / אסטרטגיה שכתבו על
 תחילתם בשנת 1984 / אחר מהם מתאר תחום פעילות
 יחידה של תגובות

הוא חתום, בתוך כמה שניותיו ואנחנו רואים בקופסה
הוא מדון
אחד לכאורה, כי כאשר ילד צעיר, נחמד ונחמד
שמים על הידוע שחשבו חתום ונחמד, ילד ילד
ובנו, יתכן כי תחשבו לרוב, כי לא נחמד ונחמד
על השמים, צעצעים, אלה ילד ילד ילד ילד ילד
אל ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד
על השמים, אלה ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד
אל ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד
אל תחשבו, אלה ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד
אל ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד ילד

משדו בשביל אנשים

■ כמי פלאטוניסטרון: "שכט" גורלית ודצאת ידון
גולן, 259 עמ' 1084.

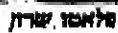

ה"סאגה" של בית-הערבה

■ צביקה רודר: "שבתות במעשה תבריא" -
יחסור של בית הערבה, הקיבוצי המאוחד 144 עמ'
18

בית הערבה שב לאחריה לכותרן בעקבות שידור
וויזיוני בו חיסשו ותיקי הקיבוץ, אנשי צה"ל
תבררו להגנת הטנע", נשק ותחמושת שהוחבא
שליקט" בשם הקיבוץ, אשר נגמש ב"פלאות

בשנת 1948, הקשר התאחדותי החדש, יצא לאור. המגזין החדש, "החלוצים", היה מונחה על ידי ח'יימ ווארשטיין, שהיה אז מנהל המגזין. המגזין החדש, "החלוצים", היה מונחה על ידי ח'יימ ווארשטיין, שהיה אז מנהל המגזין. המגזין החדש, "החלוצים", היה מונחה על ידי ח'יימ ווארשטיין, שהיה אז מנהל המגזין.

אל האגודה נגיד ציצל, מיקה, מבריקה והחנות
הלוחות. של בן, גם המגפה הנוכחית אשר מרחת
מכה ללא התחבא - בעלמח מסמך של זכר.
לצורה של מסמכת לפדות האלמותית, מפעלים
עוד כחשיבה עשר והאגודה האחרת, אריסטוקרטי
מקדחת אומות, נוריים סיבטים, מסך סקנה סיוור של

[illegible]

וונדד ועלומה

■ עזריאל קאוסמן: "יחסי ומרתק", הוצאת כרמל,
80 עמ' 1984.

עלימ של ואן גוד" (163) מחזור בן ארבעה שירים לפי
דוד של ואן גוד משנת 1867 "נעל איברים/טעם רוב
השירים נחלקים על ידי המלחמה" (המחזור)

הוא חלש ורזה, ונראה שיש לו קושי להחזיק את עצמו על הרגליים. הוא מביט בך בעיניים קטנות, ונראה שיש לו קושי להחזיק את עצמו על הרגליים. הוא מביט בך בעיניים קטנות, ונראה שיש לו קושי להחזיק את עצמו על הרגליים.

[illegible][illegible][illegible]

